

Erregimen Baten Anatomia

Frankismoaren egitura instituzionala eta biziraupenerako bilakaera (1939-1969)

Boterearen Lau Zutabeak: Diktaduraren Euskarri Sozial eta Instituzionalak

Armada

Indarra eta Ordena

Administrazioko eta gobernuko kargu garrantzitsuak bete zituzten. Erregimenaren izaera autoritarioa zuzenean bermatzen zuten.

FET y de las JONS

Kontrol Politikoa eta Ideologikoa

Erregimenaren ideologia zabaldu eta gizartearen kontrol politiko zorrotza antolatu zuten.

Eliza Katolikoa

Moraltasuna eta Legitimitatea

Frankismoaren moraltasuna ezarri zuten hezkuntzaren bidez. Nazional-katolizismoa bihurtu zen oinarri ideologiko nagusia.

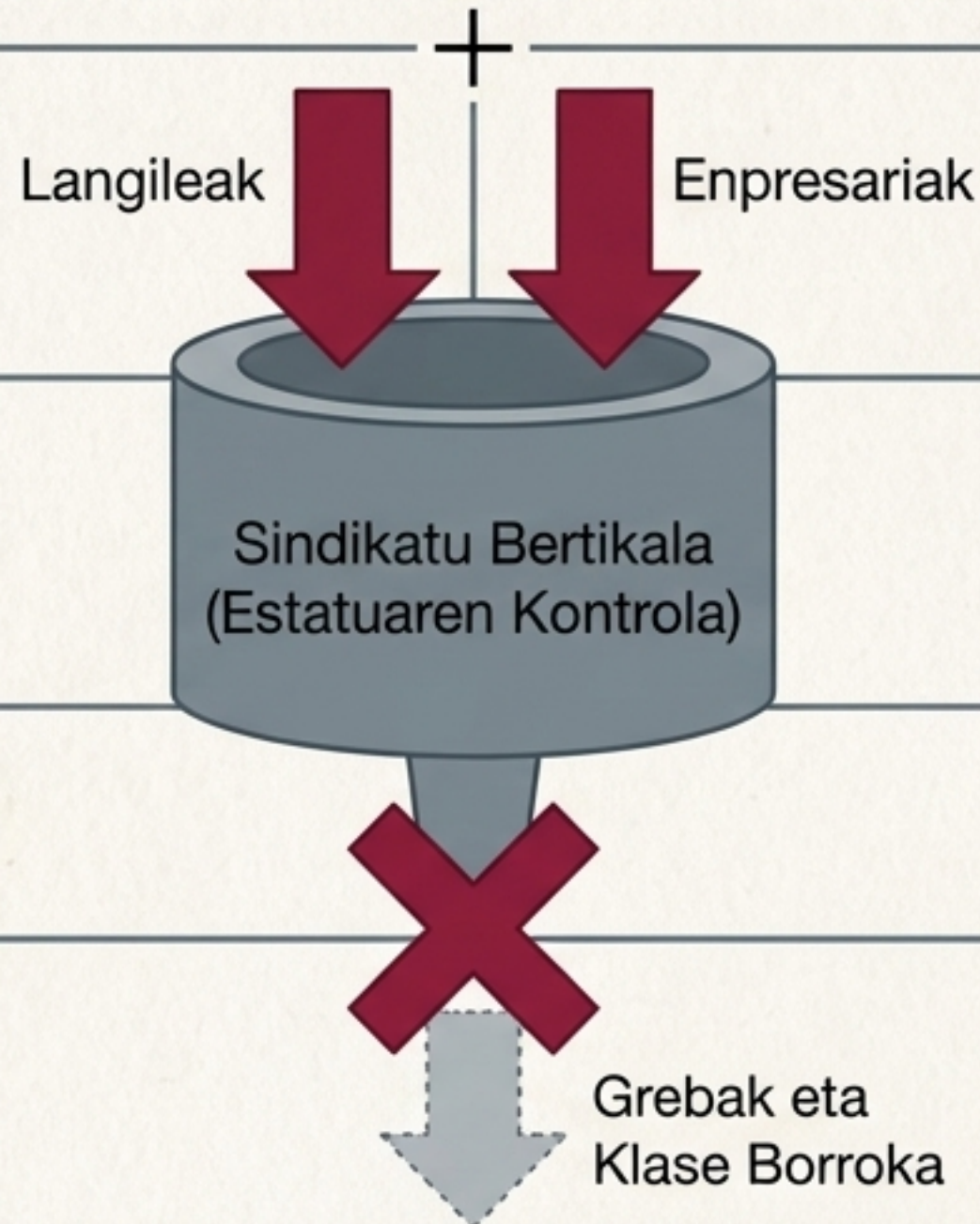
Oligarkia Ekonomikoa

Babes Ekonomikoa

Diktadura babestu zuten, haien klase-interes ekonomikoak bermatuta ikusten baitzituzten.

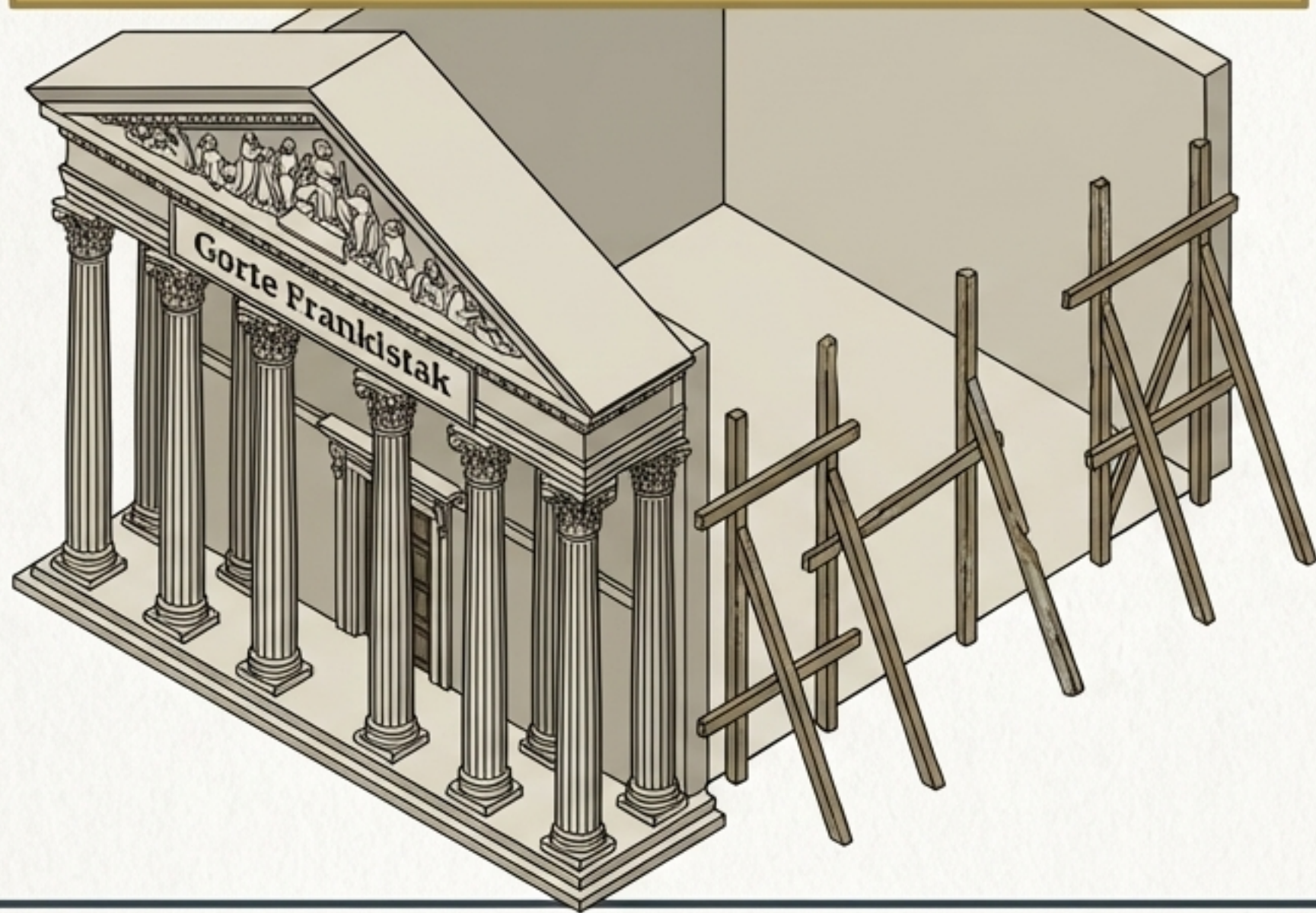
Klase Borrokaren Ezabapena: Sindikatu Bertikalaren Funtzionamendua

Erregimenak alderdi bakarra eta Sindikatu Bertikala ezarri zituen, langileak eta enpresariak estatuaren kontrolpean modu bateratuan antolatzeko, gatazka soziala debekatuz.

Ordezkaritzaren Ilusioa

Gorte frankistak aholkularitza-organo hutsak izan ziren, benetako botere legegilerik gabe.

Erregimenaren Barne-Tentsioa: Erreforma ala Tradizioa?

1950eko hamarkadaren amaieran, teknokratak ekonomiaren eta politikaren esparruan eragina izaten hasi ziren, erregimenaren barruan botere-borroka bat sortuz.

Teknokratak

Helburu Nagusia

Ekonomiaren modernizazioa eta erregimena berritzea.

Tresna

1957ko Opus Deiren Egonkortze Plana.

Jarrera

Liberalizazio ekonomikoaren aldekoak.

Immobilistak

Helburu Nagusia

Diktaduraren hasierako esentzia mantentzea.

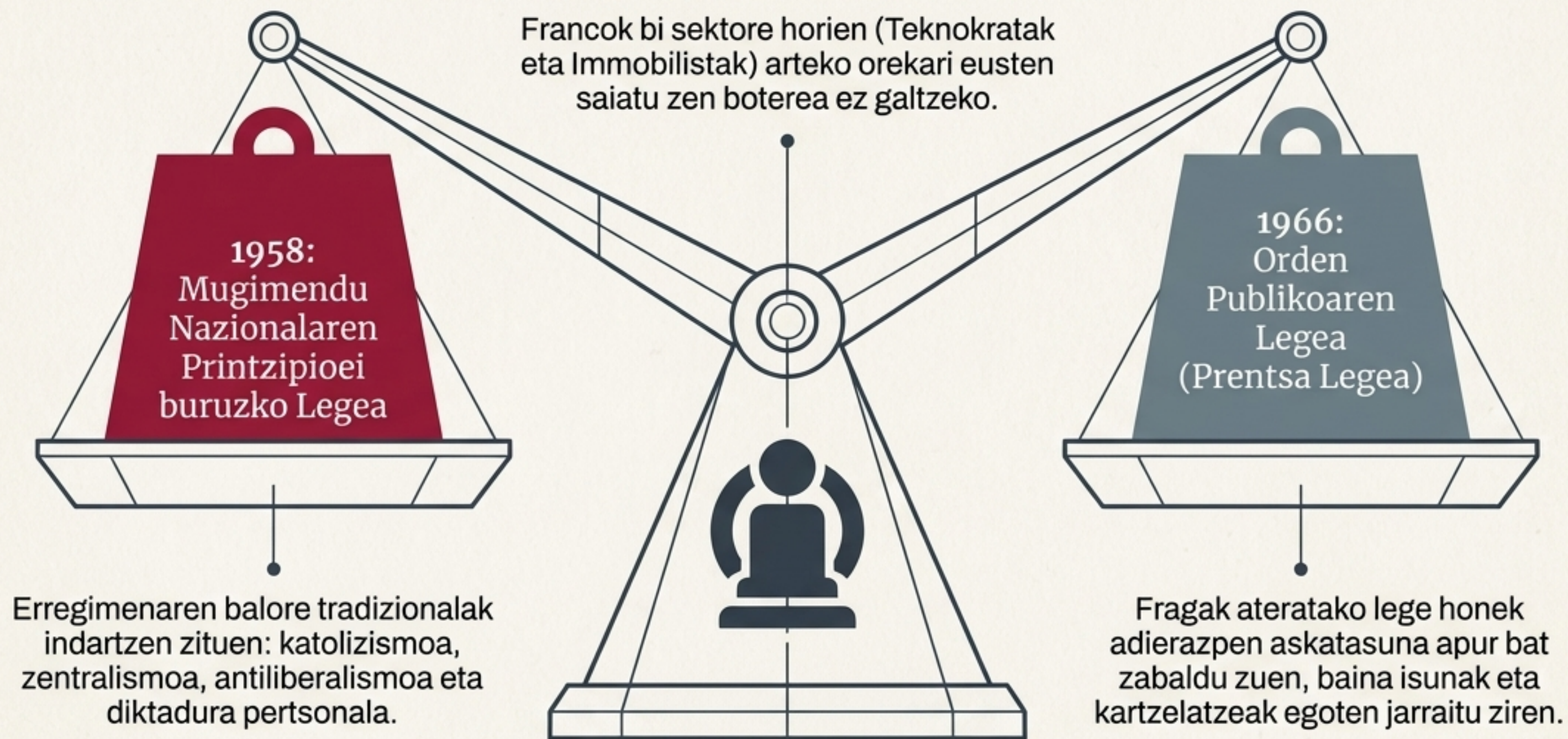
Tresna

Falangearen eta egitura tradizionalen kontrola.

Jarrera

Teknokraten liberalizazio asmoen aurka agertu ziren errotik.

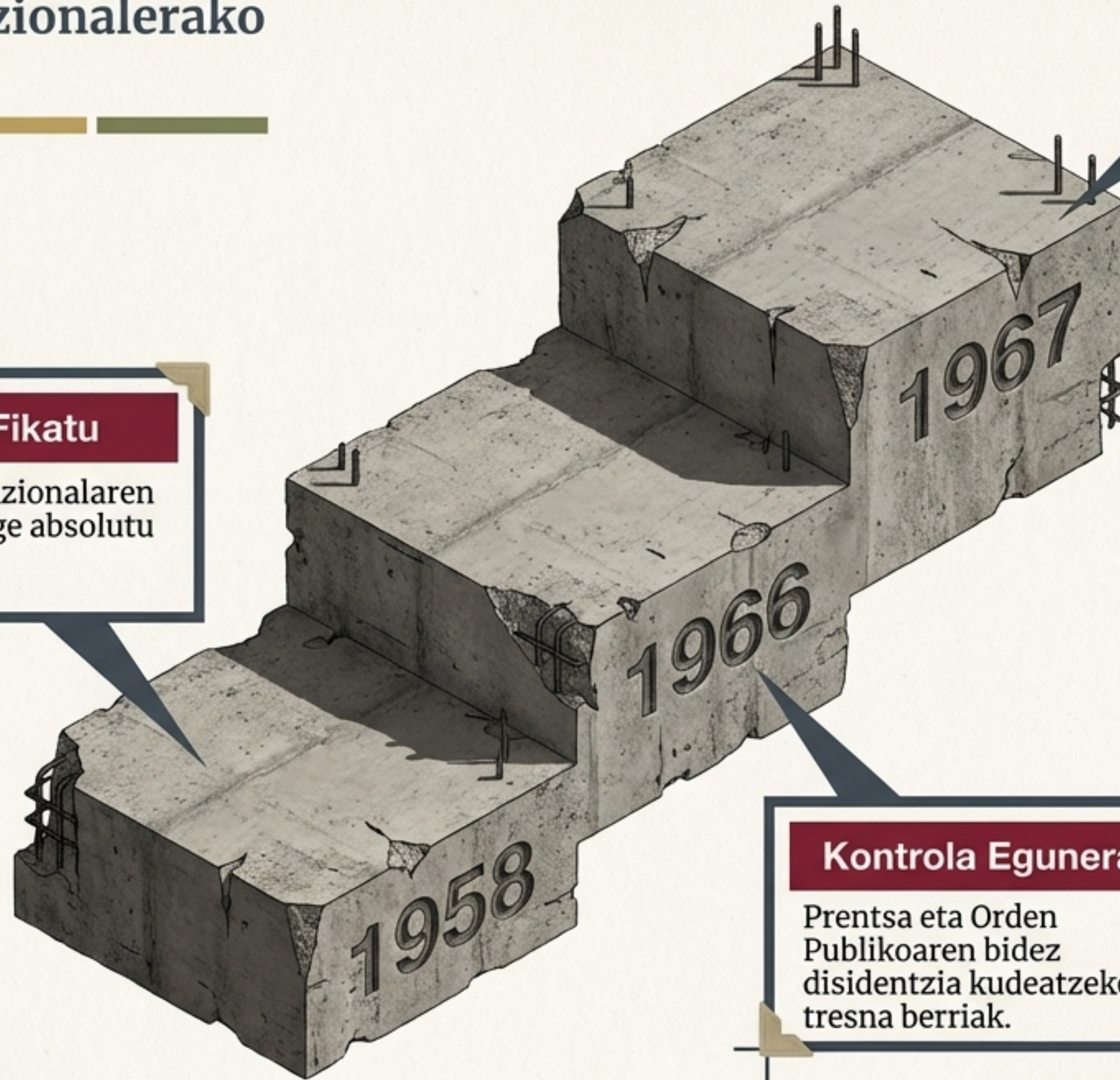
Oreka Mantentzeko Legeak

Biziraupen Instituzionalerako Arkitektura Legala

Balioak Fikatu

Mugimendu Nazionalaren printzipioak lege absolutu bihurtzea.

Egitura Konstituzionala Simulatu

Estatuaren Lege Organikoa.
Kontsizio gisa erabili nahi zen. Berrikuntza nagusia: Estatuburu eta Gobernuko presidente karguen banaketa.

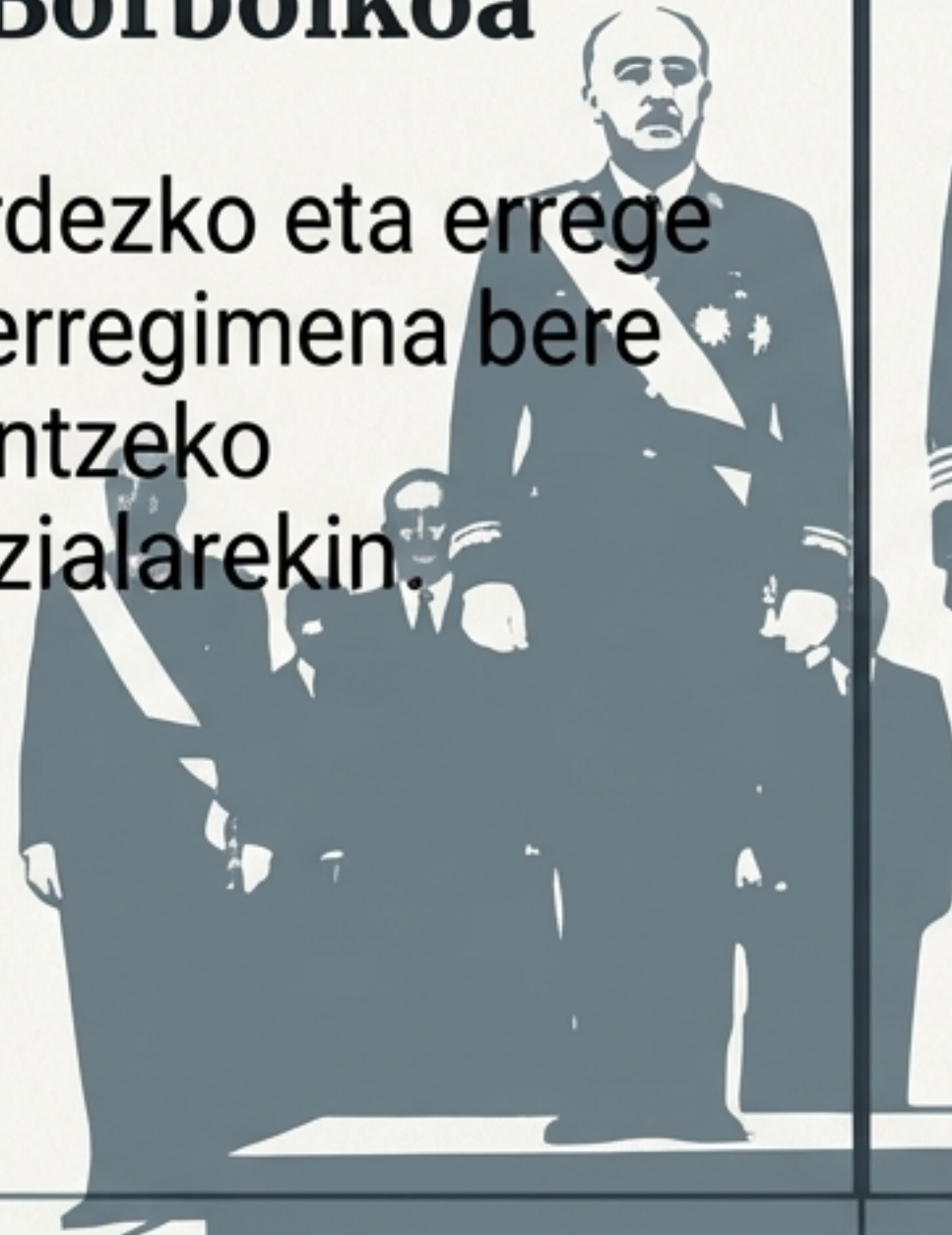
Kontrola Eguneratu

Prentsa eta Orden Publikoaren bidez disidentzia kudeatzeko tresna berriak.

Azken Mugimendua: 1969ko Oinordetza Plana

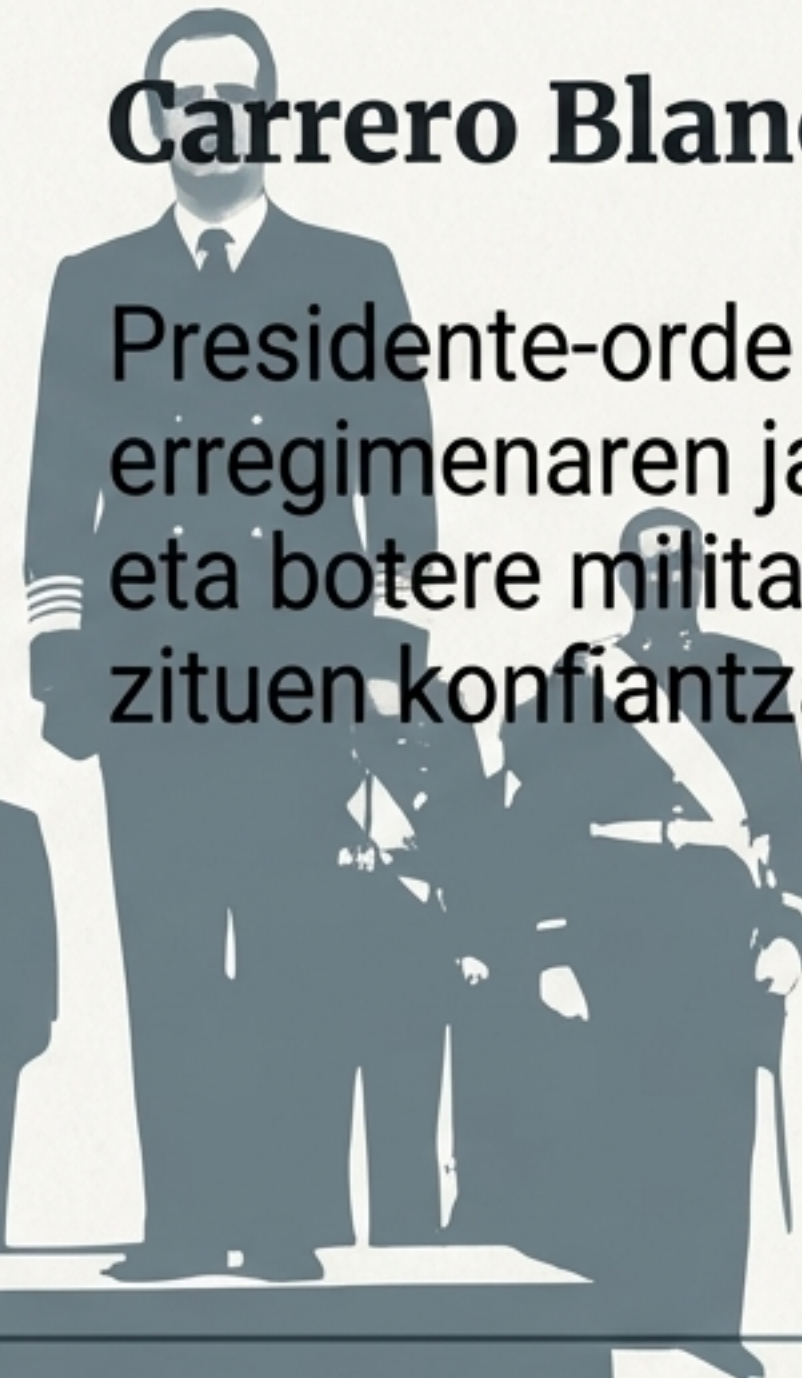
Juan Carlos Borboikoa

Francok bere ordezkoko eta errege izendatu zuen, erregimena bere horretan mantentzeko konpromiso ofizialarekin.

Carrero Blanco almirantea

Presidente-orde izendatu zuen, erregimenaren jarraipen politikoa eta botere militarra bermatuko zituen konfiantzazko gizona.

Lotuta eta Ondo Lotuta: Erregimenaren Amaierako Estrategia

1967ko Karguen Banaketa

Estatuburua:
Juan Carlos
(Legitimitate sinbolikoa)

Gobernuko Presidentea:
Carrero Blanco
(Kontrol exekutiboa eta militarra)

Erregimenak ez zuen trantsizio demokratiko bat prestatzen. 1967ko lege-egitura eta 1969ko izendapenak diktaduraren biziraupen autoritarioa bermatzeko diseinatutako arkitektura perfektua izan ziren diktadorea hil ondorengo garairako.